

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa B. [...] sp. z o.o. w W.
przeciwko D. [...] spółka komandytowo-akcyjna w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością.

W pierwszym rzędzie nie można podzielić jego zarzutu o oczywistym uchybieniu procesowym, polegającym na nieprzeprowadzeniu dowodu z odpisów z KRS, zgłoszonego we wniosku z dnia 5 lutego 2014 r. Skarżący pomija bowiem stwierdzenie Sądu, który przyjął, że z faktu, iż D. W. reprezentowała wskazane przez skarżącego spółki nie wynika, że miała ona szczegółową wiedzę o sytuacji majątkowej dłużnika, czy też o jego świadomości działania z pokrzywdzeniem wierzyciela. Odmienne stanowisko w tej kwestii skarżącego stanowi polemikę z oceną Sądu, przy czym, wbrew jego przekonaniu, nie ma ono waloru oczywistej słuszności. Konsekwencją zaś tej oceny było uznanie przez Sąd, że nie ma

przekonujących dowodów na to, że osoba trzecia nabywająca od dłużnika samochody wiedziała, że działał on ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, ani na to, że przy dołożeniu należytej staranności mogła się o tym dowiedzieć. Z tej przyczyny nie można zatem podzielić stanowiska skarżącego o oczywistym naruszeniu przez Sąd prawa materialnego - art. 527 § 1 k.c.

Dlatego też, z braku oczywistej zasadności skargi, odmówiono przyjęcia do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).